ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 11.11.2026
COM(2026) 1110 final

2026/0357 (COD)

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση των οδηγιών 2011/83/ΕΕ και 2002/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά την απλούστευση ορισμένων κανόνων για την προστασία των καταναλωτών

{SEC(2026) 1100 final} - {SWD(2026) 1100 final} - {SWD(2026) 1101 final} - {SWD(2026) 1102 final}

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

• Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Η ψηφιακή εποχή έχει αλλάξει ριζικά τις εμπειρίες των καταναλωτών. Έχει καταστήσει δυνατή την ταχύτερη, ευκολότερη και ευρύτερη πρόσβαση σε ένα συνεχώς διευρυνόμενο φάσμα αγαθών και υπηρεσιών. Ταυτόχρονα, έχει δημιουργήσει νέους και πιο εξελιγμένους τρόπους για τον επηρεασμό των επιλογών των καταναλωτών. Η εκτεταμένη χρήση των ψηφιακών τεχνολογιών, ενώ προσφέρει αδιαμφισβήτητα οφέλη ως προς την επιλογή και την αποδοτικότητα, εκθέτει τους καταναλωτές σε παλιές και νέες αθέμιτες εμπορικές πρακτικές σε ευρεία κλίμακα, επιτείνοντας τους κινδύνους για τα οικονομικά τους συμφέροντα, καθώς και για την ψυχική και σωματική τους ευεξία.

Ο έλεγχος καταλληλότητας της νομοθεσίας της ΕΕ για την προστασία των καταναλωτών σχετικά με την ψηφιακή δικαιοσύνη[1] αξιολόγησε την οδηγία 2005/29/ΕΚ για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές[2], την οδηγία 2011/83/ΕΕ για τα δικαιώματα των καταναλωτών[3] και την οδηγία 93/13/ΕΟΚ σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων[4] κατά την περίοδο 2017-2023. Κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι τρεις αυτές οδηγίες παραμένουν συναφείς και αναγκαίες για τη διασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας των καταναλωτών στο διαδίκτυο και την αποτελεσματική λειτουργία της ψηφιακής ενιαίας αγοράς. Ταυτόχρονα, εντοπίστηκαν διάφορες επιζήμιες, εξελισσόμενες προβληματικές πρακτικές με τις οποίες έρχονται αντιμέτωποι οι καταναλωτές στο διαδίκτυο, και οι οποίες εκτείνονται από παραπλανητικούς σχεδιασμούς διεπαφών, παραπλανητικές πρακτικές μάρκετινγκ τιμών και συνδρομών στο διαδίκτυο έως εμπορικές πρακτικές χειραγώγησης που βασίζονται σε δεδομένα. Ο έλεγχος καταλληλότητας επισήμανε επίσης κενά και νομικές αβεβαιότητες στη νομοθεσία για την προστασία των καταναλωτών που επηρεάζουν σημαντικά τόσο τους καταναλωτές όσο και τις επιχειρήσεις. Τέλος, εντοπίστηκαν ορισμένες περιορισμένες δυνατότητες για απλούστευση και μείωση του φόρτου, ιδίως σε θέματα που ρυθμίζονται από την οδηγία 2011/83/ΕΕ.

Σύμφωνα με την Πυξίδα Ανταγωνιστικότητας, η απλούστευση και η μείωση του φόρτου αποτελούν έναν από τους πρωταρχικούς στόχους της Επιτροπής. Ο επίτροπος κ. McGrath διεξήγαγε στις 15 Ιουλίου 2025 διάλογο σχετικά με την εφαρμογή, με έμφαση στην απλούστευση της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών στο ψηφιακό περιβάλλον[5]. Επιβεβαιώθηκε ότι ο φόρτος για τις επιχειρήσεις που προκύπτει από την οριζόντια νομοθεσία της ΕΕ για την προστασία των καταναλωτών είναι περιορισμένος (π.χ. δεν υπάρχουν υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων), ωστόσο υπάρχει περιθώριο για στοχευμένη απλούστευση. Στα συμπεράσματά του σχετικά με το θεματολόγιο για τους καταναλωτές με ορίζοντα το 2030, το Συμβούλιο εξέφρασε την ικανοποίησή του για τον στόχο της

---

1 Έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής με τίτλο «Fitness Check of EU consumer law on digital fairness» (Έλεγχος καταλληλότητας της νομοθεσίας της ΕΕ για την προστασία των καταναλωτών σχετικά με την ψηφιακή δικαιοσύνη), SWD(2024) 230 final της 3.10.2024.

2 Οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 149 της 11.6.2005, σ. 22).

3 Οδηγία 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών (ΕΕ L 304 της 22.11.2011, σ. 64).

4 Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95 της 21.4.1993, σ. 29).

5 Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Διάλογος εφαρμογής σχετικά με την προστασία των καταναλωτών στο ψηφιακό περιβάλλον με τον επίτροπο Michael McGrath, 2025.

απλούστευσης των κανόνων για τις επιχειρήσεις και τόνισε ότι θα πρέπει να αποφευχθεί τυχόν αδικαιολόγητη νέα γραφειοκρατία[6].

Η παρούσα πρόταση ανταποκρίνεται στις ανάγκες που διαπιστώθηκαν όσον αφορά την απλούστευση και τη μείωση του φόρτου. Πρέπει να ερμηνεύεται σε συνδυασμό με την πρόταση πράξης για την ψηφιακή δικαιοσύνη.

Η παρούσα πρόταση αποτελεί μέρος του προγράμματος βελτίωσης της καταλληλότητας και της αποδοτικότητας του κανονιστικού πλαισίου (REFIT) και συμβάλλει στην απλούστευση, με ιδιαίτερη έμφαση στις ΜΜΕ. Τα μέτρα μείωσης του φόρτου που περιλαμβάνονται στην παρούσα πρωτοβουλία αναμένεται να αποφέρουν συνολική εξοικονόμηση.

- **Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Η παρούσα πρόταση συνάδει με άλλες προτεραιότητες της ΕΕ και τις προτεραιότητες της Επιτροπής για την προστασία των καταναλωτών. Η οδηγία 2011/83/ΕΕ για τα δικαιώματα των καταναλωτών θα τροποποιηθεί ώστε να μειωθεί ο διοικητικός φόρτος για τους εμπόρους που δραστηριοποιούνται στην εσωτερική αγορά, χωρίς να υπονομευθεί ο γενικός στόχος της ΕΕ για τη διασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας των καταναλωτών.

- **Συνέπεια με άλλες πολιτικές της Ένωσης**

Η πρόταση συνάδει επίσης με το υφιστάμενο εγχειρίδιο κανόνων για το ψηφιακό περιβάλλον, συμπεριλαμβανομένων της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες, της πράξης για τις ψηφιακές αγορές και του κανονισμού για την τεχνητή νοημοσύνη, με τον γενικό κανονισμό για την προστασία δεδομένων (ΓΚΠΔ) και τις εν εξελίξει πρωτοβουλίες, όπως η δέσμη μέτρων Omnibus για τον ψηφιακό τομέα και η αναθεώρηση της οδηγίας για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων. Ακόμη, επιδιώκει τη συνέπεια με την πρόταση της Επιτροπής για τον κανονισμό EU KIDS ACT.

Η συμπληρωματική εφαρμογή του εγχειριδίου κανόνων για το ψηφιακό περιβάλλον και των νομοθετικών πράξεων για την προστασία των καταναλωτών διασφαλίζει την ολοκληρωμένη και αποτελεσματική προστασία των καταναλωτών[7]. Μπορεί να συμβάλει στην αποτελεσματική επιβολή της νομοθεσίας όταν οι αρχές συντονίζονται για την εφαρμογή του καταλληλότερου διορθωτικού μέτρου[8].

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

- **Νομική βάση**

Η παρούσα πρόταση βασίζεται στο άρθρο 114 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΣΛΕΕ). Το άρθρο 114 της ΣΛΕΕ προβλέπει την προσέγγιση

---

6 Συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με το θεματολόγιο για τους καταναλωτές με ορίζοντα το 2030, 26 Φεβρουαρίου 2026.

7 Η συμπληρωματική εφαρμογή της πράξης για τις ψηφιακές υπηρεσίες και της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών καταδεικνύεται, για παράδειγμα, από τις παράλληλες δράσεις της Επιτροπής και του δικτύου ΣΠΚ όσον αφορά τις επιγραμμικές αγορές Temu και Shein. Στις διαδικασίες αυτές, το δίκτυο ΣΠΚ εξετάζει ζητήματα προστασίας των καταναλωτών, όπως οι ψευδείς εκπτώσεις, οι πωλήσεις υπό πίεση, η καταναγκαστική παιχνιδοποίηση, οι ελλιπείς και παραπλανητικές πληροφορίες σχετικά με τα νόμιμα δικαιώματα των καταναλωτών, οι ψευδείς αξιολογήσεις και τα κρυφά στοιχεία επικοινωνίας.

8 Βλ. π.χ. Reyna, A., «Interdisciplinary enforcement in competition and data protection law» (Διεπιστημονικότητα στην επιβολή της νομοθεσίας περί ανταγωνισμού και προστασίας των δεδομένων) (2025).

των νομοθεσιών και δεσμεύει την ΕΕ να διατηρεί υψηλό επίπεδο προστασίας των καταναλωτών, ώστε να διασφαλίζεται η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, όπως προβλέπεται στο άρθρο 26 της ΣΛΕΕ. Το άρθρο 169 της ΣΛΕΕ και ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (άρθρο 38) υπενθυμίζουν τον στόχο της εξασφάλισης υψηλού επιπέδου προστασίας των καταναλωτών, με το άρθρο 169 της ΣΛΕΕ να αναφέρεται ειδικά στην προστασία της υγείας, της ασφάλειας και των οικονομικών συμφερόντων των καταναλωτών.

Το άρθρο 114 της ΣΛΕΕ αποτελεί την κατάλληλη νομική βάση. Η πρόταση αποσκοπεί στη μείωση των εμποδίων για τη διασυνοριακή παροχή αγαθών και υπηρεσιών στις ψηφιακές αγορές, με την απλούστευση συγκεκριμένων κανόνων της οδηγίας 2011/83/ΕΕ για τη μείωση του διοικητικού φόρτου για τις επιχειρήσεις και τη βελτίωση της ασφάλειας δικαίου για τις επιχειρήσεις και τους καταναλωτές. Ο τομέας πολιτικής εμπίπτει σε συντρέχουσα αρμοδιότητα σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2 στοιχεία α) και στ) της ΣΛΕΕ. Ως εκ τούτου, εφαρμόζεται η αρχή της επικουρικότητας και η πρόταση υπόκειται στον μηχανισμό ελέγχου της επικουρικότητας βάσει του πρωτοκόλλου αριθ. 2.

- **Επικουρικότητα (σε περίπτωση μη αποκλειστικής αρμοδιότητας)**

Τα ζητήματα προστασίας των καταναλωτών, ιδίως στον ψηφιακό τομέα, είναι εγγενώς διασυνοριακά και συστημικά, και προκύπτουν από τις ψηφιακές αγορές που λειτουργούν σε ολόκληρη την ΕΕ. Σχεδόν οι μισοί από όσους απάντησαν στην έρευνα για τις επιχειρήσεις που διενεργήθηκε για την εκτίμηση επιπτώσεων για την πρωτοβουλία (48 %· 592 από τους 1 232) συμφώνησαν ή συμφώνησαν απόλυτα ότι η απουσία εναρμονισμένων κανόνων της ΕΕ περιορίζει τη δυνατότητα κλιμάκωσης σε όλα τα κράτη μέλη, και πάνω από τους μισούς εξ αυτών (δηλαδή 52 %· 645 από τους 1 235) επιβεβαίωσαν ότι οι διαφορές στην εφαρμογή του δικαίου της ΕΕ σε εθνικό επίπεδο παρεμποδίζουν το διασυνοριακό εμπόριο.

Η δράση σε επίπεδο ΕΕ προσδίδει σημαντική προστιθέμενη αξία. Από τα αποτελέσματα των στοχευμένων ερευνών που διενεργήθηκαν για τον έλεγχο καταλληλότητας διαφάνηκε συναίνεση ως προς την ενωσιακή προστιθέμενη αξία των εναρμονισμένων κανόνων στον ψηφιακό τομέα για τους εμπόρους και τους καταναλωτές σε ολόκληρη την ΕΕ. Τα μέτρα απλούστευσης που προτείνονται στην παρούσα οδηγία θα μειώσουν τον διοικητικό φόρτο για τις επιχειρήσεις, συμπεριλαμβανομένων των ΜΜΕ.

- **Αναλογικότητα**

Η πρόταση δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων της. Όπως περιγράφεται στο τμήμα 6 της έκθεσης εκτίμησης επιπτώσεων, αξιολογήθηκαν οι επιλογές πολιτικής και τα ειδικά μέτρα απλούστευσης, λαμβανομένης επίσης υπόψη της αναμενόμενης αναλογικότητας των μέτρων που περιλαμβάνονται. Τα μέτρα αυτά αποτελούν τη λιγότερο παρεμβατική επιλογή για την επίτευξη του επιδιωκόμενου στόχου και, ως εκ τούτου, είναι αναλογικά, όπως εξηγείται στα τμήματα 7.2 και 7.4 της έκθεσης εκτίμησης επιπτώσεων.

- **Επιλογή της νομικής πράξης**

Η πρόταση για την τροποποίηση των οδηγιών 2011/83/ΕΕ και 2002/58/ΕΚ λαμβάνει τη μορφή οδηγίας.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΟΥΣ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΟΥΧΟΥΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Εκ των υστέρων αξιολογήσεις / έλεγχοι καταλληλότητας της ισχύουσας νομοθεσίας**

Ο έλεγχος καταλληλότητας της νομοθεσίας της ΕΕ για την προστασία των καταναλωτών σχετικά με την ψηφιακή δικαιοσύνη αξιολόγησε τις οδηγίες 2005/29/ΕΚ, 2011/83/ΕΕ και 93/13/ΕΟΚ με βάση τα πέντε κριτήρια για τη βελτίωση της νομοθεσίας κατά την περίοδο 2017-2023. Τα συμπεράσματα του εν λόγω ελέγχου μπορούν να συνοψιστούν ως εξής:

– Αποτελεσματικότητα: οι οδηγίες είναι μόνο εν μέρει αποτελεσματικές, δεδομένου ότι οι καταγγελίες των καταναλωτών και η ζημία που υφίστανται παραμένουν σε υψηλά επίπεδα, η ανασφάλεια δικαίου και τα νομικά κενά εξακολουθούν να υπάρχουν, και υπάρχει κίνδυνος κανονιστικού κατακερματισμού και ανεπαρκούς επιβολής·

– Συνοχή: υπάρχει συνέπεια και αλληλοενισχυόμενη εσωτερική συνοχή, ενώ η εξωτερική συνοχή επιτυγχάνεται γενικά μέσω της συμπληρωματικότητας με άλλες νομοθετικές πράξεις της ΕΕ·

– Αποδοτικότητα: επίσης θετική με περιορισμούς, καθώς το κόστος και τα οφέλη εξισορροπούνται σε κοινωνικό επίπεδο, ενώ το κόστος συμμόρφωσης δεν θεωρείται υψηλό, με σημαντικά οφέλη για τους καταναλωτές, τους εμπόρους και τις αρχές και συγκεκριμένους τομείς με δυνατότητες απλούστευσης (π.χ. υποχρεώσεις ενημέρωσης, δικαίωμα υπαναχώρησης)·

– Ενωσιακή προστιθέμενη αξία: το νομικό πλαίσιο της ΕΕ επιτυγχάνει ελαφρώς ή σημαντικά καλύτερα αποτελέσματα από αυτά που θα μπορούσαν να έχουν επιτύχει τα κράτη μέλη εάν ενεργούσαν μεμονωμένα·

– Συνάφεια: θετική με περιορισμούς: Οι στόχοι εξακολουθούν να είναι εξαιρετικά συναφείς και υπάρχουν οφέλη από ένα τεχνολογικά ουδέτερο πλαίσιο για το δίχτυ ασφαλείας. Οι διάφορες τεχνολογικές εξελίξεις και οι εξελίξεις στην αγορά θα έχουν αντίκτυπο στην καταλληλότητα για τον επιδιωκόμενο σκοπό, ενώ ο ρυθμός τους αναμένεται να επιταχυνθεί στο μέλλον (π.χ. αυξανόμενη χρήση της ΤΝ, αυτοματοποίηση, εξατομίκευση). Η εφαρμογή άλλων νομοθετικών πράξεων της ΕΕ θα επηρεάσει τη συνάφεια.

- **Διαβουλεύσεις με τους συμφεροντούχους**

Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές για τη βελτίωση της νομοθεσίας, πραγματοποιήθηκαν εκτεταμένες διαβουλεύσεις ώστε να διασφαλιστεί η ευρεία συμμετοχή των συμφεροντούχων.

Οι δραστηριότητες διαβούλευσης περιλάμβαναν:

– Δημόσια διαβούλευση, ανοικτή για υποβολή παρατηρήσεων, από τις 17 Ιουλίου 2025 έως τις 24 Οκτωβρίου 2025·

– Πρόσκληση υποβολής στοιχείων που δημοσιεύτηκε στη διαδικτυακή πύλη «Πείτε την άποψή σας», η οποία βρισκόταν σε εξέλιξη παράλληλα με τη δημόσια διαβούλευση·

– Ποσοτική έρευνα σε επιχειρήσεις·

– Ποσοτική έρευνα σε καταναλωτές (ηλικίας 15 ετών και άνω)·

– Ποσοτική έρευνα σε παιδιά (ηλικίας 7-14 ετών)·

– Σειρά συμπεριφορικών πειραμάτων με καταναλωτές (ηλικίας 15 ετών και άνω)·

– Σειρά συμπεριφορικών πειραμάτων με ανηλίκους (ηλικίας 12-17 ετών)·

– Ποιοτική έρευνα (συζητήσεις στο πλαίσιο ομάδων εστίασης) με ανηλίκους (ηλικίας 12-17 ετών)·

– Τρεις στοχευμένες έρευνες συμφεροντούχων με τους εξής φορείς:

  - ενώσεις επιχειρήσεων·
  - ενώσεις καταναλωτών·
  - δημόσιες αρχές.

– Στοχευμένες συνεντεύξεις συμφεροντούχων με εκπροσώπους των επιχειρήσεων, ενώσεις επιχειρήσεων, συμπεριλαμβανομένων εκπροσώπων των ΜΜΕ, ενώσεις καταναλωτών, οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, συμπεριλαμβανομένων οργανώσεων που εκπροσωπούν παιδιά, νέους και άλλες ευάλωτες ομάδες, και ακαδημαϊκούς·

– Συζητήσεις στρογγυλής τραπέζης με βασικούς συμφεροντούχους για συγκεκριμένα θέματα·

– Διαβούλευση με ανηλίκους μέσω της πλατφόρμας της ΕΕ για τη συμμετοχή των παιδιών·

– Διάλογος εφαρμογής με τον επίτροπο κ. McGrath σχετικά με την προστασία των καταναλωτών στο ψηφιακό περιβάλλον στις 15 Ιουλίου 2025·

– Διάλογος πολιτικής με τη νεολαία σχετικά με την πράξη για την ψηφιακή δικαιοσύνη στις 17 και 18 Ιουνίου 2026·

– Δευτερογενής έρευνα της σχετικής ακαδημαϊκής βιβλιογραφίας, άρθρων, εγγράφων πολιτικής και διαδικτυακών πόρων.

Ελήφθησαν επίσης υπόψη οι συστάσεις των συμπροέδρων της ειδικής ομάδας για την ασφάλεια των παιδιών στο διαδίκτυο, οι οποίες δημοσιεύθηκαν στις 13 Ιουλίου 2026.

Συνοπτική έκθεση της διαβούλευσης με τους συμφεροντούχους περιλαμβάνεται στο παράρτημα 2 της εκτίμησης επιπτώσεων. Η συνοπτική πραγματολογική έκθεση της δημόσιας διαβούλευσης δημοσιεύθηκε στις 19 Δεκεμβρίου 2025[9].

Οι παρατηρήσεις από τις δραστηριότητες διαβούλευσης έδειξαν ότι οι συμφεροντούχοι από την πλευρά των καταναλωτών ήταν επιφυλακτικοί ως προς το αν τα μέτρα απλούστευσης που καλύπτονται από την παρούσα πρόταση μπορούν να εφαρμοστούν χωρίς να περιοριστεί η προστασία των καταναλωτών, ενώ οι συμφεροντούχοι του επιχειρηματικού τομέα υποστήριξαν την ανάγκη για ακόμη μεγαλύτερη απλούστευση.

- **Συλλογή και χρήση εμπειρογνωσίας**

Η Επιτροπή βασίστηκε στην εξωτερική μελέτη αξιολόγησης στην οποία στηρίχθηκε ο έλεγχος καταλληλότητας, στην εξωτερική μελέτη στην οποία στηρίχθηκε η πράξη για την ψηφιακή δικαιοσύνη, σε έρευνες των αρχών, σε συμπεριφορική έρευνα, στον πίνακα αποτελεσμάτων για τις καταναλωτικές συνθήκες, στο έργο του Κοινού Κέντρου Ερευνών και

[9] Δημόσια διαβούλευση σχετικά με την πράξη για την ψηφιακή δικαιοσύνη — Συνοπτική πραγματολογική έκθεση, Δεκέμβριος 2025.

σε ανεξάρτητη ακαδημαϊκή βιβλιογραφία. Οι υποστηρικτικές μελέτες αναφέρονται στα παραρτήματα της έκθεσης εκτίμησης επιπτώσεων.

- **Εκτίμηση επιπτώσεων**

Η προτιμώμενη επιλογή υλοποιείται μέσω της παρούσας πρότασης οδηγίας και της πρότασης πράξης για την ψηφιακή δικαιοσύνη. Αμφότερες οι προτάσεις συνοδεύονται από εκτίμηση επιπτώσεων, επί της οποίας η επιτροπή ρυθμιστικού ελέγχου εξέδωσε θετική γνώμη με επιφυλάξεις στις 3 Ιουλίου 2026. Οι παρατηρήσεις της επιτροπής ρυθμιστικού ελέγχου εξετάστηκαν στην τελική έκθεση εκτίμησης επιπτώσεων.

Η παρούσα πρόταση οδηγίας εφαρμόζει τα μέτρα απλούστευσης που διατηρούνται στο τμήμα «6.7 Απλούστευση» της έκθεσης εκτίμησης επιπτώσεων: i) οι έμποροι δεν χρειάζεται να παρέχουν υποχρεωτικές προσυμβατικές πληροφορίες σχετικά με το δικαίωμα υπαναχώρησης από συμβάσεις για διαδικτυακό ψηφιακό περιεχόμενο, όταν το δικαίωμα αυτό δεν ισχύει επειδή ο καταναλωτής συμφωνεί ρητά να αποκτήσει άμεση πρόσβαση στο διαδικτυακό ψηφιακό περιεχόμενο· ii) αναφορικά με τις συνδρομές σε περιεχόμενο ψηφιακών μέσων (ήχου και βίντεο), το ισχύον δικαίωμα υπαναχώρησης εντός 14 ημερών αντικαθίσταται από δικαίωμα ακύρωσης της σύμβασης κατά τη διάρκεια του πρώτου μήνα, με την επιφύλαξη της καταβολής του συνολικού τέλους συνδρομής για τον εν λόγω μήνα (αντί του υπολογισμού της αξίας των υπηρεσιών που παρασχέθηκαν για κάθε καταναλωτή έως την υπαναχώρηση)· και iii) οι υποχρεώσεις ενημέρωσης είναι περιορισμένες για επαναλαμβανόμενες αγορές χαμηλής αξίας εντός εφαρμογής.

Περιλαμβάνει επίσης μέτρα για την άρση των αλληλεπικαλυπτόμενων απαιτήσεων και τη διασφάλιση της συνοχής με άλλες νομοθετικές πράξεις της Ένωσης: i) απαλοιφή του άρθρου 16ε της οδηγίας 2011/83/ΕΕ σχετικά με τα σκοτεινά μοτίβα στις εξ αποστάσεως συμβάσεις χρηματοοικονομικών υπηρεσιών, διότι τα σκοτεινά μοτίβα αντιμετωπίζονται με οριζόντιο τρόπο στην πρόταση πράξης για την ψηφιακή δικαιοσύνη· ii) άρση συγκεκριμένων υποχρεώσεων ενημέρωσης των καταναλωτών που ορίζονται στην οδηγία 2011/83/ΕΕ σχετικά με χαρακτηριστικά που προτείνονται οικειοθελώς από τους εμπόρους και καλύπτονται από άλλη νομοθεσία της Ένωσης· iii) κατάργηση της ρυθμιστικής επιλογής για τα κράτη μέλη που προβλέπεται στην οδηγία 2011/83/ΕΕ σχετικά με τις επιγραμμικές αγορές, ώστε να διασφαλιστεί η συνοχή με το εγχειρίδιο κανόνων της ΕΕ για το ψηφιακό περιβάλλον· και iv) τροποποίηση του άρθρου 13 της οδηγίας 2002/58/ΕΚ για την προστασία της ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες σχετικά με τις αυτόκλητες εμπορικές κλήσεις, ώστε να αποκλειστεί η εφαρμογή του στις επικοινωνίες των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές, δεδομένου ότι θα ρυθμίζονται στην πράξη για την ψηφιακή δικαιοσύνη.

Συνολικά, η πρωτοβουλία αυτή θα συμβάλει θετικά στο πρόγραμμα βελτίωσης της καταλληλότητας και της αποδοτικότητας του κανονιστικού πλαισίου. Μολονότι δεν ήταν δυνατή η ποσοτικοποίηση της εξοικονόμησης σε όλες τις περιπτώσεις, τα εν λόγω μέτρα μείωσης του φόρτου αναμένεται να οδηγήσουν σε συνολική εξοικονόμηση 197,5 δισ. EUR σε περίοδο δέκα ετών.

- **Καταλληλότητα και απλούστευση του κανονιστικού πλαισίου**

Η παρούσα πρόταση και η πρόταση πράξης για την ψηφιακή δικαιοσύνη αποτελούν πρωτοβουλίες REFIT. Η συνιστώσα της απλούστευσης εξετάζεται στην παρούσα αιτιολογική έκθεση, ενώ τα υπόλοιπα μέτρα εξετάζονται στην αιτιολογική έκθεση που αφορά την πρόταση πράξης για την ψηφιακή δικαιοσύνη.

Οι εν λόγω προτάσεις δημιουργούν ένα ενιαίο σύνολο κανόνων που θα παρέχει μεγαλύτερη βεβαιότητα σε όλους τους συμμετέχοντες στην αγορά. Οι καταναλωτές θα επωφεληθούν από

σαφέστερες, πιο ουδέτερες διαδικτυακές επιλογές, πιο κατανοητή τιμολόγηση και λιγότερα προσκόμματα κατά την εγγραφή σε ψηφιακές υπηρεσίες, τη χρήση ή τη διακοπή χρήσης ψηφιακών υπηρεσιών, γεγονός που οικοδομεί εμπιστοσύνη. Οι μεγάλες επιχειρήσεις, που διαθέτουν ήδη ικανότητες σε νομικά ζητήματα και ζητήματα συμμόρφωσης, πρέπει απλώς να αναπροσαρμόσουν τα πρότυπα σχεδιασμού και τις στρατηγικές χρηματικής αποτίμησης, στρεφόμενες προς πιο μακροπρόθεσμα μοντέλα με γνώμονα τη φήμη, τα οποία περιορίζουν μεν τη βραχυπρόθεσμη ευελιξία, αλλά αυξάνουν την προβλεψιμότητα και μειώνουν τον κίνδυνο επιβολής. Οι ΜΜΕ ενδέχεται να συναντήσουν μια αρχική επιβάρυνση συμμόρφωσης —επανασχεδιασμό διεπαφών, διαδικασιών και τεκμηρίωσης— λόγω των μέτρων που περιλαμβάνονται στην πρόταση πράξης για την ψηφιακή δικαιοσύνη, αλλά, ταυτόχρονα, θα επωφεληθούν από τη μείωση του φόρτου χάρη στα μέτρα απλούστευσης που περιλαμβάνονται στην παρούσα πρόταση. Επιπλέον, μετά τις αρχικές αλλαγές, θα επωφεληθούν από ένα απλούστερο και διαφανέστερο ανταγωνιστικό περιβάλλον που θα τους δίνει τη δυνατότητα να επικεντρωθούν στην ποιότητα των προϊόντων και στην καινοτομία. Τέλος, οι αρχές επιβολής του νόμου θα επωφεληθούν από σαφέστερους κανόνες και εργαλεία που καθιστούν δυνατή την έγκαιρη, προληπτική παρέμβαση, τη μεγαλύτερη συνοχή μεταξύ των κρατών μελών και την αποτελεσματικότερη επιβολή της νομοθεσίας.

Συνολικά, οι προτάσεις είναι συμβατές με τους στόχους της ΕΕ για την ανταγωνιστικότητα. Δεν επιφέρουν συστημικό κόστος ή μειονεκτήματα ως προς την καινοτομία και παρέχουν σαφή καθαρά οφέλη για την ανταγωνιστικότητα των ΜΜΕ, ενώ παράλληλα στρέφουν την καινοτομία και τον ανταγωνισμό προς μια πιο βιώσιμη δυναμική της αγοράς που βασίζεται στην εμπιστοσύνη.

Τα προτεινόμενα μέτρα απλούστευσης αποφέρουν εξοικονόμηση επαναλαμβανόμενων δαπανών, καθώς καταργούν τις περιττές υποχρεώσεις ενημέρωσης, εξορθολογίζουν τις επαναλαμβανόμενες συναλλαγές και μειώνουν τις κατακερματισμένες απαιτήσεις συμμόρφωσης ή τις απαιτήσεις συμμόρφωσης χαμηλής αξίας, χωρίς να διακυβεύονται οι γενικοί στόχοι για την καλύτερη προστασία των καταναλωτών. Αν και μεμονωμένα περιορισμένη, η εν λόγω εξοικονόμηση είναι διαρθρωτική και συσσωρεύεται με την πάροδο του χρόνου, ιδίως για τις ΜΜΕ και τις ψηφιακές επιχειρήσεις μεγάλου όγκου.

Οι προτάσεις είναι ψηφιακά συμβατές και συνάδουν με τη λειτουργία του διαδικτύου. Τροποποιούν την υφιστάμενη νομοθεσία της ΕΕ θεσπίζοντας νέους ουσιαστικούς κανόνες για την προστασία των καταναλωτών χωρίς να επιβάλλουν τη συλλογή, την επεξεργασία, την παραγωγή, την ανταλλαγή ή την κοινοχρησία δεδομένων για την επίτευξη των στόχων τους. Επίσης, δεν απαιτούν την ανάπτυξη ή τη χρήση συγκεκριμένων τεχνολογιών και λύσεων από τις επιχειρήσεις. Τέλος, δεν επιβάλλουν την ανάπτυξη συγκεκριμένων δημόσιων υπηρεσιών οι οποίες θα χρειάζονταν ψηφιακά μέσα για να τις εφαρμόσουν.

- **Θεμελιώδη δικαιώματα**

Τα μέτρα απλούστευσης που προβλέπονται στην παρούσα πρόταση είναι συμβατά με το άρθρο 38 του Χάρτη, καθώς διατηρούν υψηλό επίπεδο προστασίας των καταναλωτών. Ενώ ορισμένα μέτρα που περιλαμβάνονται στην πρόταση πράξης για την ψηφιακή δικαιοσύνη ενδέχεται να περιορίζουν την επιχειρηματική ελευθερία (άρθρο 16 του Χάρτη), αυτό δεν ισχύει για τα μέτρα που περιλαμβάνονται στην παρούσα πρόταση.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Οι δύο προτάσεις δεν συνεπάγονται αυξήσεις των ανθρώπινων πόρων ή άλλα έξοδα για την Επιτροπή και, ως εκ τούτου, δεν έχουν δημοσιονομικές επιπτώσεις. Δεδομένου ότι η πρόταση

δεν έχει ούτε δημοσιονομικές επιπτώσεις ούτε ψηφιακή διάσταση, δεν είναι απαραίτητο να υποβληθεί νομοθετικό δημοσιονομικό και ψηφιακό δελτίο.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων**

Η πρόταση λαμβάνει τη μορφή τροποποιητικής οδηγίας. Τα κράτη μέλη πρέπει να μεταφέρουν την οδηγία στο εθνικό τους δίκαιο εντός 12 μηνών από την έναρξη ισχύος της και να κοινοποιήσουν στην Επιτροπή τα εθνικά μέτρα μεταφοράς μέσω του Themis. Η Επιτροπή είναι έτοιμη να παράσχει τεχνική υποστήριξη στα κράτη μέλη για την εφαρμογή της οδηγίας.

Η πρόοδος προς την επίτευξη των στόχων των δύο προτάσεων θα παρακολουθείται με μια σειρά βασικών δεικτών (που παρατίθενται στην έκθεση εκτίμησης επιπτώσεων). Το πλαίσιο παρακολούθησης θα προσαρμοστεί περαιτέρω, σύμφωνα με τις τελικές νομικές και εκτελεστικές απαιτήσεις και το χρονοδιάγραμμα.

- **Αναλυτική επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης**

Στο άρθρο 1 της πρότασης παρατίθενται οι τροποποιήσεις της οδηγίας 2011/83/ΕΕ.

Τροποποιούνται τα άρθρα 2, 3, 5, 6, 6α, 8, 9, 11α, 12, 14, 16, 16α, 16ε και 29 και το παράρτημα Ι της οδηγίας 2011/83/ΕΕ.

Συγκεκριμένα, διευκρινίζεται ότι όταν οι καταναλωτές ζητούν, πριν από τη σύναψη της σύμβασης, άμεση πρόσβαση σε ψηφιακό περιεχόμενο που δεν παρέχεται σε υλικό μέσο, χάνοντας έτσι το δικαίωμα υπαναχώρησης από τη σύμβαση σύμφωνα με την εξαίρεση του άρθρου 16 πρώτο εδάφιο στοιχείο ιγ), οι έμποροι δεν υποχρεούνται να παρέχουν στους καταναλωτές προσυμβατικές πληροφορίες σχετικά με την ύπαρξη και τους όρους του δικαιώματος υπαναχώρησης.

Στην περίπτωση συνδρομών σε περιεχόμενο ήχου ή βίντεο οι οποίες χαρακτηρίζονται ως συμβάσεις υπηρεσιών, ο καταναλωτής θα είναι σε θέση να ακυρώσει τη σύμβαση κατά τη διάρκεια του πρώτου μήνα, με την επιφύλαξη της καταβολής του συνολικού μέσου τέλους συνδρομής για έναν μήνα, το οποίο υπολογίζεται με βάση τη συνολική διάρκεια της σύμβασης. Ο κανόνας αυτός αντικαθιστά την υποχρέωση του καταναλωτή να αποζημιώνει τον πάροχο με βάση την αγοραία αξία των παρεχόμενων υπηρεσιών έως την υπαναχώρηση σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες για την υπαναχώρηση από συμβάσεις υπηρεσιών.

Οι υποχρεώσεις ενημέρωσης βάσει της οδηγίας 2011/83/ΕΕ απλουστεύονται όσον αφορά τις πρόσθετες μικροσυναλλαγές που προσφέρονται από τον ίδιο έμπορο στον καταναλωτή στο πλαίσιο υφιστάμενης σύμβασης παροχής ψηφιακών υπηρεσιών. Συγκεκριμένα, ως προς τις εν λόγω μικροσυναλλαγές, οι έμποροι πρέπει να παρέχουν στους καταναλωτές μόνο τις βασικές πληροφορίες σχετικά με τα κύρια χαρακτηριστικά και την τιμή, χωρίς να επαναλαμβάνουν στατικές πληροφορίες, όπως η ταυτότητα και τα στοιχεία επικοινωνίας τους.

Οι υποχρεώσεις ενημέρωσης σχετικά με την πολιτική που εφαρμόζει ο έμπορος για την αντιμετώπιση των παραπόνων, τις υπηρεσίες υποστήριξης του πελάτη μετά την πώληση, την εξυπηρέτηση μετά την πώληση και τις εμπορικές εγγυήσεις, τους κώδικες δεοντολογίας και την πρόσβαση σε εξωδικαστικούς μηχανισμούς παραπόνων και επανόρθωσης, όταν οι έμποροι καθιστούν διαθέσιμες τις εν λόγω διευκολύνσεις, καταργούνται.

Το άρθρο 11α της οδηγίας 2011/83/ΕΕ σχετικά με τη λειτουργία της υπαναχώρησης απαλείφεται, καθώς μεταφέρεται στην πράξη για την ψηφιακή δικαιοσύνη.

Το άρθρο 16ε της οδηγίας 2011/83/ΕΕ απαλείφεται, καθώς η πράξη για την ψηφιακή δικαιοσύνη θεσπίζει οριζόντιους κανόνες σχετικά με τον παραπλανητικό σχεδιασμό διεπαφών, οι οποίοι εφαρμόζονται επίσης στις συμβάσεις χρηματοοικονομικών υπηρεσιών που συνάπτονται εξ αποστάσεως.

Το άρθρο 2 της πρότασης τροποποιεί το άρθρο 13 της οδηγίας 2002/58/ΕΚ το οποίο αφορά τις αυτόκλητες εμπορικές κλήσεις, ώστε να αποκλειστεί η εφαρμογή του στις επικοινωνίες των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές, δεδομένου ότι θα ρυθμίζονται στην πράξη για την ψηφιακή δικαιοσύνη.

2026/0357 (COD)

Πρόταση

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση των οδηγιών 2011/83/ΕΕ και 2002/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά την απλούστευση ορισμένων κανόνων για την προστασία των καταναλωτών

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 114,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής[10],

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Στο πλαίσιο του ελέγχου καταλληλότητας της νομοθεσίας της Ένωσης για την προστασία των καταναλωτών σχετικά με την ψηφιακή δικαιοσύνη το 2024, εντοπίστηκαν ορισμένες δυνατότητες για απλούστευση και μείωση του φόρτου όσον αφορά την οδηγία 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[11].

(2) Η οδηγία 2011/83/ΕΕ υποχρεώνει τον έμπορο να παρέχει στον καταναλωτή, πριν από τη σύναψη σύμβασης εξ αποστάσεως ή σύμβασης εκτός εμπορικού καταστήματος, πληροφορίες σχετικά με τις προϋποθέσεις, την προθεσμία και τις διαδικασίες άσκησης του δικαιώματος υπαναχώρησης, καθώς και το υπόδειγμα του εντύπου υπαναχώρησης. Στην περίπτωση συμβάσεων παροχής ψηφιακού περιεχομένου που δεν παρέχεται σε υλικό μέσο, ο καταναλωτής χάνει το δικαίωμα υπαναχώρησης εάν η εκτέλεση της σύμβασης έχει ξεκινήσει και, όταν η σύμβαση υποχρεώνει τον καταναλωτή να καταβάλει τίμημα, εάν ο καταναλωτής έχει παράσχει προηγούμενη ρητή συγκατάθεση για την έναρξη της εκτέλεσης και έχει αποδεχθεί ότι με αυτόν τον τρόπο θα απολεσθεί το δικαίωμα υπαναχώρησης.

(3) Εάν ο καταναλωτής παράσχει την εν λόγω συγκατάθεση και εκφράσει την αποδοχή πριν από τη σύναψη της σύμβασης και η εκτέλεση της σύμβασης ξεκινήσει αμέσως

---

10 ΕΕ C της , σ. .

11 Οδηγία 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 304 της 22.11.2011, σ. 64, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/83/oj).

μετά τη σύναψή της, θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι οι έμποροι δεν χρειάζεται να παρέχουν τις προσυμβατικές πληροφορίες σχετικά με το δικαίωμα υπαναχώρησης και το υπόδειγμα του εντύπου υπαναχώρησης.

(4) Οι κανόνες σχετικά με το δικαίωμα υπαναχώρησης που προβλέπονται στην οδηγία 2011/83/ΕΕ όσον αφορά τις συμβάσεις υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των συμβάσεων για την προμήθεια ψηφιακών υπηρεσιών, επιτρέπουν στους καταναλωτές να ασκούν το δικαίωμα υπαναχώρησης και μετά την έναρξη εκτέλεσης της σύμβασης. Στις περιπτώσεις αυτές, ο έμπορος δικαιούται να λάβει ποσό που αναλογεί στις υπηρεσίες που παρασχέθηκαν προτού ο καταναλωτής ασκήσει το δικαίωμα υπαναχώρησης, το οποίο υπολογίζεται με βάση τη συνολική τιμή που έχει συμφωνηθεί. Οι εν λόγω κανόνες σχετικά με το δικαίωμα υπαναχώρησης εφαρμόζονται επίσης σε συνδρομές για πρόσβαση σε περιεχόμενο ήχου ή βίντεο για ορισμένο χρονικό διάστημα, όταν χαρακτηρίζονται ως συμβάσεις ψηφιακών υπηρεσιών, δηλαδή όταν προσφέρουν περιεχόμενο δυναμικού χαρακτήρα που υπερβαίνει τη σταθερή και, κατά περίπτωση, συνεχή παροχή συγκεκριμένου ψηφιακού περιεχομένου.

(5) Ο υπολογισμός του ποσού που πρέπει να καταβάλει ο καταναλωτής είναι ατομικός σε κάθε περίπτωση, γεγονός που δημιουργεί πρόσθετο διοικητικό φόρτο για τον πάροχο και προκαλεί αβεβαιότητα στους καταναλωτές. Ως εκ τούτου, για λόγους ασφάλειας δικαίου, οι κανόνες σχετικά με το δικαίωμα υπαναχώρησης της οδηγίας 2011/83/ΕΕ θα πρέπει να τροποποιηθούν όσον αφορά τις συμβάσεις ψηφιακών υπηρεσιών που συνίστανται σε συνδρομή για πρόσβαση σε περιεχόμενο ήχου ή βίντεο και η εκτέλεση των οποίων ξεκινά πριν από τη λήξη του δικαιώματος υπαναχώρησης εντός 14 ημερών. Συγκεκριμένα, ο καταναλωτής θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να υπαναχωρήσει ανά πάσα στιγμή εντός ενός μηνός από τη σύναψη της σύμβασης, υπό την προϋπόθεση ότι θα καταβάλει στον έμπορο το ποσό που οφείλει για έναν μήνα στην περίπτωση μηνιαίων συνδρομών. Για συνδρομές για χρονικό διάστημα που υπερβαίνει τον ένα μήνα, το ποσό αυτό θα πρέπει να αντιστοιχεί στη μέση τιμή της ψηφιακής υπηρεσίας για έναν μήνα, υπολογιζόμενη με βάση τη συνολική τιμή για ολόκληρη τη διάρκεια της σύμβασης, λαμβανομένων υπόψη τυχόν περιόδων έκπτωσης κατά τη διάρκεια της συνδρομής. Δεδομένου ότι ο καταναλωτής που υπαναχωρεί από τη σύμβαση θα καταβάλει τίμημα για ολόκληρο τον μήνα της σύμβασης, ο έμπορος θα πρέπει να συνεχίσει να παρέχει την ψηφιακή υπηρεσία στον καταναλωτή έως το τέλος της εν λόγω περιόδου.

(6) Στις ψηφιακές αγορές έχει σημειωθεί σημαντική αύξηση των μικροσυναλλαγών για την αγορά ψηφιακού περιεχομένου που δεν παρέχεται σε υλικό μέσο, οι οποίες πραγματοποιούνται στο πλαίσιο ψηφιακών υπηρεσιών, και ιδίως βιντεοπαιχνιδιών. Το εν λόγω ψηφιακό περιεχόμενο παρέχει πρόσθετες λειτουργίες και χαρακτηριστικά που συνδέονται άρρηκτα με την ψηφιακή υπηρεσία που έχει ήδη παρασχεθεί από τον έμπορο στον καταναλωτή.

(7) Για τις εν λόγω μικροσυναλλαγές χαμηλής αξίας, το να απαιτείται από τους εμπόρους να παρέχουν το πλήρες σύνολο των προσυμβατικών πληροφοριών που ορίζονται στην οδηγία 2011/83/ΕΕ είναι περιττό και δυσανάλογο. Δεν είναι απαραίτητο να επαναλαμβάνονται οι πληροφορίες σχετικά, για παράδειγμα, με την ταυτότητα και τα στοιχεία επικοινωνίας του εμπόρου, τους τρόπους πληρωμής και εκτέλεσης ή την ύπαρξη γενικών εκ του νόμου δικαιωμάτων πριν από την πραγματοποίηση κάθε μικροσυναλλαγής, διότι οι πληροφορίες αυτές έχουν ήδη παρασχεθεί κατά τη στιγμή της σύναψης της σύμβασης για την αντίστοιχη ψηφιακή υπηρεσία.

(8) Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να εξαιρεθούν οι εν λόγω μικροσυναλλαγές χαμηλής αξίας από διάφορες υποχρεώσεις προσυμβατικής ενημέρωσης που ορίζονται στην οδηγία 2011/83/ΕΕ, ενώ παράλληλα διατηρείται η υποχρέωση των εμπόρων να παρέχουν στον καταναλωτή τις βασικές πληροφορίες σχετικά με τα κύρια χαρακτηριστικά και την τιμή της μικροσυναλλαγής. Οι έμποροι που προσφέρουν μικροσυναλλαγές θα πρέπει επίσης να λαμβάνουν τη ρητή συγκατάθεση του καταναλωτή και την εκ μέρους του αποδοχή σχετικά με τη απώλεια του δικαιώματος υπαναχώρησης, εάν η μικροσυναλλαγή εκτελείται αμέσως.

(9) Η οδηγία 2011/83/ΕΕ περιλαμβάνει υποχρεώσεις ενημέρωσης σχετικά με την πολιτική που εφαρμόζει ο έμπορος για την αντιμετώπιση των παραπόνων, τις υπηρεσίες υποστήριξης του πελάτη μετά την πώληση, την εξυπηρέτηση μετά την πώληση και τις εμπορικές εγγυήσεις, τους κώδικες δεοντολογίας και τους εξωδικαστικούς μηχανισμούς παραπόνων και επανόρθωσης, εφόσον οι εν λόγω διευκολύνσεις είναι διαθέσιμες. Όταν οι έμποροι προσφέρουν οικειοθελώς τις εν λόγω διευκολύνσεις για να προωθήσουν τα προϊόντα τους, έχουν κίνητρα με βάση την αγορά να ενημερώνουν τους καταναλωτές σχετικά με την ύπαρξη και τα κύρια χαρακτηριστικά τους, χωρίς να απαιτείται βάσει νόμου η παροχή των εν λόγω πληροφοριών. Ορισμένες από τις εν λόγω υποχρεώσεις ενημέρωσης αλληλεπικαλύπτονται επίσης με παρόμοιες υποχρεώσεις που ορίζονται σε άλλες νομοθετικές πράξεις της Ένωσης, και συγκεκριμένα στην οδηγία 2013/11/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[12], η οποία θεσπίζει ειδικές υποχρεώσεις ενημέρωσης για τους εμπόρους σχετικά με εξωδικαστικούς μηχανισμούς υποβολής καταγγελιών και προσφυγής, και στην οδηγία (ΕΕ) 2019/771 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[13], η οποία καθορίζει τις υποχρεώσεις ενημέρωσης σχετικά με τις εμπορικές εγγυήσεις. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να καταργηθούν οι εν λόγω υποχρεώσεις ενημέρωσης από την οδηγία 2011/83/ΕΕ, ώστε να απλουστευθεί το κανονιστικό πλαίσιο.

(10) Η οδηγία 2011/83/ΕΕ απαγορεύει τον αθέμιτο σχεδιασμό διαδικτυακών διεπαφών σε συμβάσεις χρηματοοικονομικών υπηρεσιών που συνάπτονται εξ αποστάσεως. Ο κανονισμός (ΕΕ).../... [*να προστεθεί ο αριθμός της πράξης για την ψηφιακή δικαιοσύνη*] θεσπίζει οριζόντιους κανόνες για τον αθέμιτο σχεδιασμό διαδικτυακών διεπαφών, οι οποίοι εφαρμόζονται επίσης στις συμβάσεις χρηματοοικονομικών υπηρεσιών που συνάπτονται εξ αποστάσεως. Για να αποφευχθεί η αλληλεπικάλυψη των κανόνων, η αντίστοιχη διάταξη και οι παραπομπές σε αυτήν θα πρέπει να διαγραφούν από την οδηγία 2011/83/ΕΕ.

(11) Η οδηγία 2011/83/ΕΕ υποχρεώνει τους εμπόρους, οι οποίοι προσφέρουν τη σύναψη συμβάσεων μέσω διαδικτυακής διεπαφής, να διασφαλίζουν ότι οι καταναλωτές μπορούν να υπαναχωρήσουν από τις συμβάσεις με τη χρήση διαδικτυακής λειτουργίας υπαναχώρησης. Ο κανονισμός (ΕΕ).../... [*να προστεθεί ο αριθμός της πράξης για την ψηφιακή δικαιοσύνη*] θεσπίζει οριζόντιους κανόνες σχετικά με τον δίκαιο σχεδιασμό διεπαφών, συμπεριλαμβανομένης της υποχρέωσης των εμπόρων να παρέχουν διαδικτυακή λειτουργία για την άσκηση του δικαιώματος υπαναχώρησης

---

12 Οδηγία 2013/11/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, για την εναλλακτική επίλυση καταναλωτικών διαφορών και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 και της οδηγίας 2009/22/ΕΚ (οδηγία ΕΕΚΔ) (ΕΕ L 165 της 18.6.2013, σ. 63, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/11/oj).

13 Οδηγία (ΕΕ) 2019/771 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2019, σχετικά με ορισμένες πτυχές που αφορούν τις συμβάσεις για τις πωλήσεις αγαθών, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2017/2394 και της οδηγίας 2009/22/ΕΚ, και την κατάργηση της οδηγίας 1999/44/ΕΚ (ΕΕ L 136 της 22.5.2019, σ.28, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/771/oj).

και καταγγελίας της σύμβασης. Για να αποφευχθεί η αλληλεπικάλυψη των κανόνων, η διάταξη σχετικά με τη λειτουργία υπαναχώρησης και οι παραπομπές σε αυτήν θα πρέπει να διαγραφούν από την οδηγία 2011/83/ΕΕ.

(12) Η οδηγία 2011/83/ΕΕ επιτρέπει στα κράτη μέλη να επιβάλλουν πρόσθετες υποχρεώσεις ενημέρωσης για τους παρόχους διαδικτυακών αγορών. Ο κανονισμός (ΕΕ) 2022/2065 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[14] καθορίζει οριζόντιες πλήρως εναρμονισμένες απαιτήσεις πληροφόρησης για τους παρόχους επιγραμμικών αγορών. Σύμφωνα με τον εν λόγω κανονισμό, τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να θεσπίζουν ή να διατηρούν σε ισχύ πρόσθετες εθνικές απαιτήσεις για τα θέματα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του. Για να διασφαλιστεί η συνοχή, η αντίστοιχη διάταξη και οι παραπομπές σε αυτήν θα πρέπει να διαγραφούν από την οδηγία 2011/83/ΕΕ.

(13) Η οδηγία 2002/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[15] προστατεύει τους συνδρομητές και τους χρήστες υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών από αυτόκλητες κλήσεις που έχουν σκοπό την άμεση εμπορική προώθηση. Η προστασία αυτή είναι ιδιαίτερα σημαντική για τους καταναλωτές και ενσωματώνεται στον κανονισμό (ΕΕ) [*να προστεθεί ο αριθμός της πράξης για την ψηφιακή δικαιοσύνη*]. Για να αποφευχθεί η αλληλεπικάλυψη των κανόνων που υπάρχουν στην πράξη για την ψηφιακή δικαιοσύνη και στην οδηγία 2002/58/ΕΚ, είναι αναγκαίο να τροποποιηθεί η οδηγία 2002/58/ΕΚ ώστε να αποκλειστεί η εφαρμογή των κανόνων της σε αυτόκλητες κλήσεις στις σχέσεις μεταξύ επιχειρήσεων και καταναλωτών.

(14) Συνεπώς, οι οδηγίες 2011/83/ΕΟΚ και 2002/58/ΕΚ θα πρέπει να τροποποιηθούν ανάλογα.

(15) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, και συγκεκριμένα η απλούστευση της νομοθεσίας της Ένωσης για την προστασία των καταναλωτών, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη μεμονωμένα, μπορεί όμως, λόγω της ενωσιακής διάστασης του προβλήματος, να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο της Ένωσης, η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, που διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη αυτού του στόχου,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Τροποποιήσεις της οδηγίας 2011/83/ΕΕ

Η οδηγία 2011/83/ΕΕ τροποποιείται ως εξής:

---

14 Κανονισμός (ΕΕ) 2022/2065 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 2022, σχετικά με την ενιαία αγορά ψηφιακών υπηρεσιών και την τροποποίηση της οδηγίας 2000/31/ΕΚ (πράξη για τις ψηφιακές υπηρεσίες) (ΕΕ L 277 της 27.10.2022, σ. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

15 Οδηγία 2002/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την προστασία ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες) (ΕΕ L 201 της 31.7.2002, σ. 37, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/58/oj).

1) Το άρθρο 2 τροποποιείται ως εξής:

α) το σημείο 12) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«12) "χρηματοοικονομική υπηρεσία": κάθε υπηρεσία τραπεζικής, πιστωτικής ή ασφαλιστικής φύσης ή σχετική με ατομικές συντάξεις, με επενδύσεις ή με πληρωμές, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών κρυπτοστοιχείων·»·

β) προστίθεται το ακόλουθο σημείο:

«22) "μικροσυναλλαγή": σύμβαση για την παροχή ψηφιακού περιεχομένου που δεν παρέχεται σε υλικό μέσο:

α) η οποία συνάπτεται στο πλαίσιο υφιστάμενης σύμβασης ψηφιακών υπηρεσιών μεταξύ του ίδιου εμπόρου και του ίδιου καταναλωτή·

β) η οποία συνδέεται άρρηκτα με την εκτέλεση της εν λόγω ψηφιακής υπηρεσίας μέσω της παροχής πρόσθετου περιεχομένου ή πρόσθετων χαρακτηριστικών· και

γ) για την οποία ο καταναλωτής πρέπει να καταβάλει ποσό που δεν υπερβαίνει τα 50 ευρώ ή το ισοδύναμό του σε εικονικό νόμισμα που χρησιμοποιείται από τον έμπορο.».

2) Στο άρθρο 3 παράγραφος 1β, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Στην περίπτωση εξ αποστάσεως συμβάσεων που συνάπτονται μεταξύ εμπόρου και καταναλωτή για την παροχή χρηματοοικονομικών υπηρεσιών εφαρμόζονται αποκλειστικά τα άρθρα 1 και 2, το άρθρο 3 παράγραφοι 2, 5 και 6, το άρθρο 4, το άρθρο 6α, το άρθρο 8 παράγραφος 6, τα άρθρα 16α έως 16δ, το άρθρο 19, τα άρθρα 21 έως 23, το άρθρο 24 παράγραφοι 1 και 6, τα άρθρα 25 έως 27 και το άρθρο 29.».

3) Στο άρθρο 5 παράγραφος 1, το στοιχείο εγ) απαλείφεται.

4) Το άρθρο 6 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:

i) τα στοιχεία ζ) και η) αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«ζ) τις διευθετήσεις πληρωμής, παράδοσης, συμπεριλαμβανομένων των διαθέσιμων φιλικών προς το περιβάλλον επιλογών παράδοσης, κατά περίπτωση, εκτέλεσης, της προθεσμίας εντός της οποίας ο έμπορος αναλαμβάνει να παραδώσει τα αγαθά ή να εκτελέσει τις υπηρεσίες·

η) όπου υπάρχει δικαίωμα υπαναχώρησης, τις προϋποθέσεις, την προθεσμία και τις διαδικασίες άσκησης του δικαιώματος, σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1, καθώς και το υπόδειγμα του εντύπου υπαναχώρησης που παρατίθεται στο παράρτημα Ι τμήμα Β και, κατά περίπτωση, πληροφορίες σχετικά με την ύπαρξη και τον τόπο που βρίσκεται η λειτουργία υπαναχώρησης όπως αναφέρεται στο άρθρο [*να συμπληρωθεί ο αριθμός του άρθρου σχετικά με τη λειτουργία υπαναχώρησης*] του κανονισμού (ΕΕ).../... του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου * [*να προστεθεί ο αριθμός της πράξης για την ψηφιακή δικαιοσύνη*], εκτός εάν, πριν από τη σύναψη της σύμβασης για την παροχή ψηφιακού περιεχομένου που δεν παρέχεται σε υλικό μέσο, ο καταναλωτής έχει συμφωνήσει η εκτέλεση της σύμβασης να ξεκινήσει αμέσως μετά τη σύναψη αυτής σύμφωνα με το άρθρο 16 πρώτο εδάφιο στοιχείο ιγ).»·

---

* Κανονισμός (ΕΕ) …/… του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της … (ΕΕ …ELI…).»·

ii) το σημείο ι) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ι) σε περίπτωση που ο καταναλωτής ασκήσει το δικαίωμα υπαναχώρησης αφού το ζητήσει δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 3 ή του άρθρου 8 παράγραφος 8, ότι ο καταναλωτής δεσμεύεται να καταβάλει το λογικό κόστος στον έμπορο σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 3, ή, στην περίπτωση σύμβασης ψηφιακών υπηρεσιών που συνίσταται σε συνδρομή για πρόσβαση σε περιεχόμενο ήχου ή βίντεο, σε περίπτωση που ο καταναλωτής ασκήσει το δικαίωμα υπαναχώρησης σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1β, ότι ο καταναλωτής δεσμεύεται να καταβάλει στον έμπορο τη μέση τιμή της υπηρεσίας για έναν μήνα υπολογιζόμενη με βάση την πλήρη διάρκεια της σύμβασης·»·

iii) τα στοιχεία ιγ), ιδ) και κ) απαλείφονται·

iv) προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο, για τις μικροσυναλλαγές, ο έμπορος παρέχει στον καταναλωτή τις πληροφορίες που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο στοιχεία α) και ε).»·

β) η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία η), θ) και ι) του παρόντος άρθρου μπορούν να παρέχονται με το υπόδειγμα οδηγιών για την υπαναχώρηση που παρατίθεται στο παράρτημα Ι τμήμα Α. Ο έμπορος έχει εκπληρώσει τις υποχρεώσεις παροχής πληροφοριών που ορίζονται στην παράγραφο 1 στοιχεία η), θ) και ι) του παρόντος άρθρου, εφόσον έχει παράσχει τις εν λόγω οδηγίες, σωστά συμπληρωμένες, στον καταναλωτή. Οι αναφορές στην περίοδο υπαναχώρησης 14 ημερών στο υπόδειγμα οδηγιών για την υπαναχώρηση που παρατίθεται στο παράρτημα Ι τμήμα Α αντικαθίστανται από αναφορές σε περίοδο υπαναχώρησης 30 ημερών σε περιπτώσεις στις οποίες τα κράτη μέλη έχουν θεσπίσει κανόνες σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1α ή από αναφορές σε περίοδο υπαναχώρησης ενός μηνός για συμβάσεις ψηφιακών υπηρεσιών που συνίστανται σε συνδρομή για πρόσβαση σε περιεχόμενο ήχου ή βίντεο για ορισμένο χρονικό διάστημα όπως αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1β.».

5) Στο άρθρο 6α, η παράγραφος 2 απαλείφεται.

6) Το άρθρο 8 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 2, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Εάν μια εξ αποστάσεως σύμβαση που πρόκειται να συναφθεί με ηλεκτρονικό μέσο επιβάλλει στον καταναλωτή την υποχρέωση να πληρώσει, ο έμπορος οφείλει να παράσχει στον καταναλωτή, με σαφή και κατανοητό τρόπο και αμέσως προτού ο καταναλωτής υποβάλει την παραγγελία του, τις πληροφορίες που προβλέπονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχεία α), ε), ιβα), ιε) και ιστ), και για μικροσυναλλαγές, τις πληροφορίες που προβλέπονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχεία α) και ε)»·

β) η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Εάν η σύμβαση συνάπτεται με μέσο επικοινωνίας εξ αποστάσεως το οποίο παρέχει περιορισμένο χώρο ή χρόνο για την παροχή των πληροφοριών, ο έμπορος παρέχει, πάνω στο συγκεκριμένο μέσο ή διά του συγκεκριμένου μέσου πριν από τη σύναψη αυτής της σύμβασης, τουλάχιστον τις προσυμβατικές πληροφορίες που ορίζονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχεία α), β), ε), η) και ιε), εξαιρουμένου του υποδείγματος του εντύπου υπαναχώρησης που καθορίζεται στο παράρτημα Ι τμήμα Β που αναφέρεται στο στοιχείο η). Οι λοιπές πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1, συμπεριλαμβανομένου του υποδείγματος του εντύπου υπαναχώρησης, παρέχονται από τον έμπορο στον καταναλωτή με τον κατάλληλο τρόπο σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου. Για μικροσυναλλαγές, ο έμπορος παρέχει, πριν από τη σύναψη της σύμβασης, πάνω στο εν λόγω μέσο της επικοινωνίας εξ αποστάσεως ή διά του εν λόγω μέσου, τις πληροφορίες που ορίζονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχεία α) και ε).»·

γ) στην παράγραφο 7, το εισαγωγικό μέρος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«7. Ο έμπορος παρέχει στον καταναλωτή την επιβεβαίωση της συναφθείσας σύμβασης, σε σταθερό μέσο σε εύλογο χρονικό διάστημα μετά τη σύναψη της εξ αποστάσεως σύμβασης και το αργότερο κατά τη στιγμή της παράδοσης των αγαθών ή προτού αρχίσει η εκτέλεση της υπηρεσίας ή η παροχή ψηφιακού περιεχομένου που δεν παρέχεται σε υλικό μέσο. Η εν λόγω επιβεβαίωση περιλαμβάνει:».

7) Το άρθρο 9 τροποποιείται ως εξής:

α) η ακόλουθη παράγραφος προστίθεται μετά την παράγραφο 1α:

«1β. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, στην περίπτωση συμβάσεων ψηφιακών υπηρεσιών που συνίστανται σε συνδρομή για πρόσβαση σε περιεχόμενο ήχου ή βίντεο για ορισμένο χρονικό διάστημα, όταν ο καταναλωτής έχει ζητήσει ρητά να ξεκινήσει η εκτέλεση της σύμβασης αμέσως μετά τη σύναψη της σύμβασης, ο καταναλωτής έχει προθεσμία ενός μηνός για να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση εξ αποστάσεως ή τη σύμβαση εκτός εμπορικού καταστήματος, χωρίς να αναφέρει τους λόγους και χωρίς καμία επιβάρυνση πέρα από τις προβλεπόμενες στο άρθρο 14.»·

β) στην παράγραφο 2, το εισαγωγικό μέρος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 10, η περίοδος υπαναχώρησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου λήγει μετά από 14 ημέρες ή, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες τα κράτη μέλη έχουν θεσπίσει κανόνες σύμφωνα με την παράγραφο 1α του παρόντος άρθρου, 30 ημέρες από, ή για τις συμβάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1β του παρόντος άρθρου, έναν μήνα μετά:».

8) Το άρθρο 11α απαλείφεται.

9) Το άρθρο 12 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 12

Αποτελέσματα της υπαναχώρησης

1. Η άσκηση του δικαιώματος υπαναχώρησης τερματίζει τις υποχρεώσεις των συμβαλλόμενων μερών:

α) να εκτελέσουν την εξ αποστάσεως σύμβαση ή τη σύμβαση εκτός εμπορικού καταστήματος· ή

β) να συνάψουν σύμβαση εξ αποστάσεως ή εκτός εμπορικού καταστήματος σε περιπτώσεις που υποβλήθηκε προσφορά από τον καταναλωτή.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, όταν ο καταναλωτής ασκεί το δικαίωμα υπαναχώρησης από σύμβαση ψηφιακών υπηρεσιών που συνίσταται σε συνδρομή για πρόσβαση σε περιεχόμενο ήχου ή βίντεο για ορισμένο χρονικό διάστημα σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1β, ο έμπορος εκτελεί τη σύμβαση έως το τέλος της αρχικής περιόδου ενός μήνα.».

10) Στο άρθρο 14, παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος μετά την παράγραφο 3:

«3α. Κατά παρέκκλιση από τις παραγράφους 2α και 3 του παρόντος άρθρου, όταν ο καταναλωτής ασκεί το δικαίωμα υπαναχώρησης από σύμβαση ψηφιακών υπηρεσιών που συνίσταται σε συνδρομή για πρόσβαση σε περιεχόμενο ήχου ή βίντεο για ορισμένο χρονικό διάστημα σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1β, ο καταναλωτής καταβάλλει στον έμπορο τη μέση τιμή της υπηρεσίας για έναν μήνα όπως ορίζεται στη σύμβαση και υπολογίζεται με βάση την πλήρη διάρκεια της σύμβασης.».

11) Στο άρθρο 16α παράγραφος 1, το στοιχείο ιθ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ιθ) πρακτικές συμβουλές και διαδικασίες για την άσκηση του δικαιώματος υπαναχώρησης σύμφωνα με το άρθρο 16β παράγραφος 1, όπου αναφέρονται, μεταξύ άλλων, ο αριθμός τηλεφώνου και η διεύθυνση ηλεκτρονικής αλληλογραφίας του εμπόρου ή τα στοιχεία των λοιπών μέσων επικοινωνίας σχετικά με την αποστολή της δήλωσης υπαναχώρησης και, για συμβάσεις χρηματοοικονομικών υπηρεσιών που συνάπτονται μέσω διαδικτυακής διεπαφής, πληροφορίες για την ύπαρξη και τον τόπο που βρίσκεται η λειτουργία υπαναχώρησης που αναφέρεται στο άρθρο [*να συμπληρωθεί ο αριθμός του άρθρου σχετικά με τη λειτουργία υπαναχώρησης*] του κανονισμού (ΕΕ).../... [*να προστεθεί ο αριθμός της πράξης για την ψηφιακή δικαιοσύνη*].».

12) Το άρθρο 16ε απαλείφεται.

13) Το άρθρο 29 παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Εάν κράτος μέλος κάνει χρήση οποιασδήποτε από τις ρυθμιστικές επιλογές του άρθρου 3 παράγραφος 4, του άρθρου 6 παράγραφοι 7 και 8, του άρθρου 7 παράγραφος 4, του άρθρου 8 παράγραφος 6, του άρθρου 9 παράγραφοι 1α και 3, του άρθρου 16 δεύτερο και τρίτο εδάφιο, του άρθρου 16α παράγραφοι 2 και 9, του άρθρου 16β παράγραφος 7, ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή μέχρι τις 19 Δεκεμβρίου 2025. Το ίδιο πράττει και για οποιαδήποτε άλλη συνακόλουθη αλλαγή.».

14) Στο παράρτημα Ι μέρος Α, το σημείο 6 των «Οδηγιών για τη συμπλήρωση του εντύπου» αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«6. Σε περίπτωση σύμβασης για την παροχή υπηρεσιών ή την παροχή νερού, φυσικού αερίου ή ηλεκτρικής ενέργειας, εάν δεν διατίθενται προς πώληση σε περιορισμένο όγκο ή σε καθορισμένη ποσότητα, ή παροχής τηλεθέρμανσης, αναγράψτε τα ακόλουθα: “Εάν εσείς ζητήσατε να ξεκινήσει η παροχή υπηρεσιών ή η παροχή νερού / φυσικού αερίου / ηλεκτρικής ενέργειας/τηλεθέρμανσης [*να διαγραφούν οι περιττές μνείες*] στη διάρκεια της προθεσμίας υπαναχώρησης, υποχρεούστε να μας καταβάλετε, σε σχέση με την πλήρη κάλυψη της σύμβασης, ποσό που αναλογεί στα όσα σας παρείχαμε μέχρι να μας δηλώσετε ότι υπαναχωρείτε

από την παρούσα σύμβαση / υποχρεούστε να μας καταβάλετε τη μέση τιμή για έναν μήνα της συνδρομής σας [*να διαγραφούν οι περιττές μνείες*].”».

Άρθρο 2

Τροποποιήσεις της οδηγίας 2002/58/ΕΚ

Στο άρθρο 13 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 7:

«(7) Το παρόν άρθρο δεν εφαρμόζεται σε εμπόρους που απευθύνουν αυτόκλητες κλήσεις με σκοπό την άμεση εμπορική προώθηση σε χρήστες ή συνδρομητές που είναι καταναλωτές.».

Άρθρο 3

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν, το αργότερο έως τις [12 μήνες από την έναρξη ισχύος], τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία. Κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

   Εφαρμόζουν τις εν λόγω διατάξεις από τις [12 μήνες μετά την έναρξη ισχύος].

   Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομέρειες της αναφοράς αυτής αποφασίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εθνικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 5

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	*Για το Συμβούλιο*
Η Πρόεδρος	*Ο/Η Πρόεδρος*